Bir Açık Kaynak Masalı Bölüm 2: Tabelaya Bir Madde Ekleniyor

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, uzak bir kasabada meyve veren bir ağaç varmış. Önceleri ağacın meyveleri çok lezzetli değilmiş. Ama pek çok insan ağaca iyi bakınca zamanla lezzetli meyveler vermeye başlamış.

Ağacın önünde “Özgürce Alın!” yazan bir tabela varmış. Ağaca hep beraber baktıkları için meyvelerinden isteyen istediği kadar alabiliyormuş. Meyveler yetmediğinde isteyenler köklerinden aşılayarak kendi ağaçlarını yetiştiriyormuş.

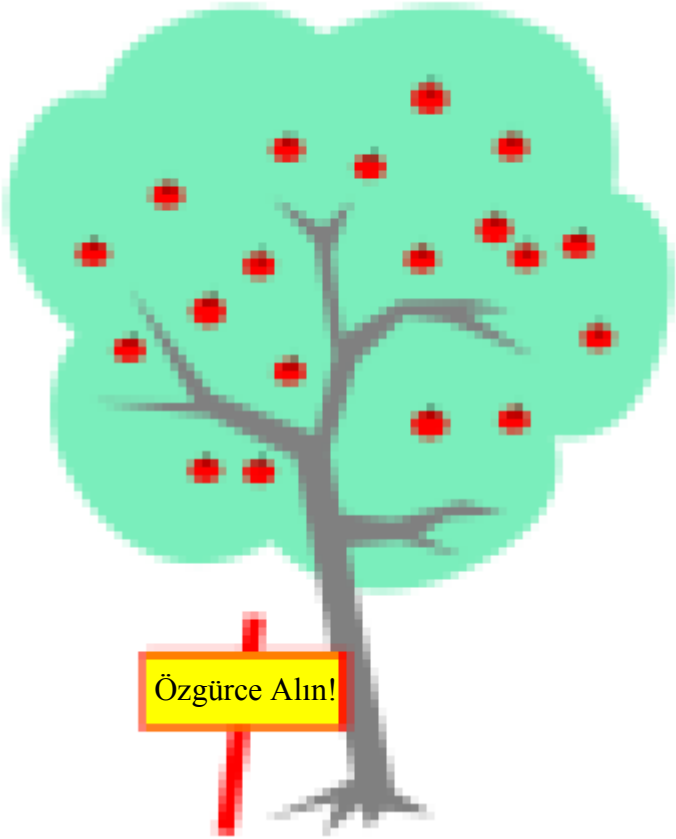

Bir gün kasabaya bir iş adamı gelip ağacın meyvelerinden tatmış. “Bunlar çok lezzetli!” demiş.

Meyvelerin tadını çok beğenen iş adamı köklerini de aşılayarak kendi ağacını dikmiş. Ağacına bol gübre ve su vermiş. Fazla dalları budayarak uzun süre iyi bakmış.

Bir kaç yıl sonra onun ağacı da lezzetli meyveler vermeye başlamış.

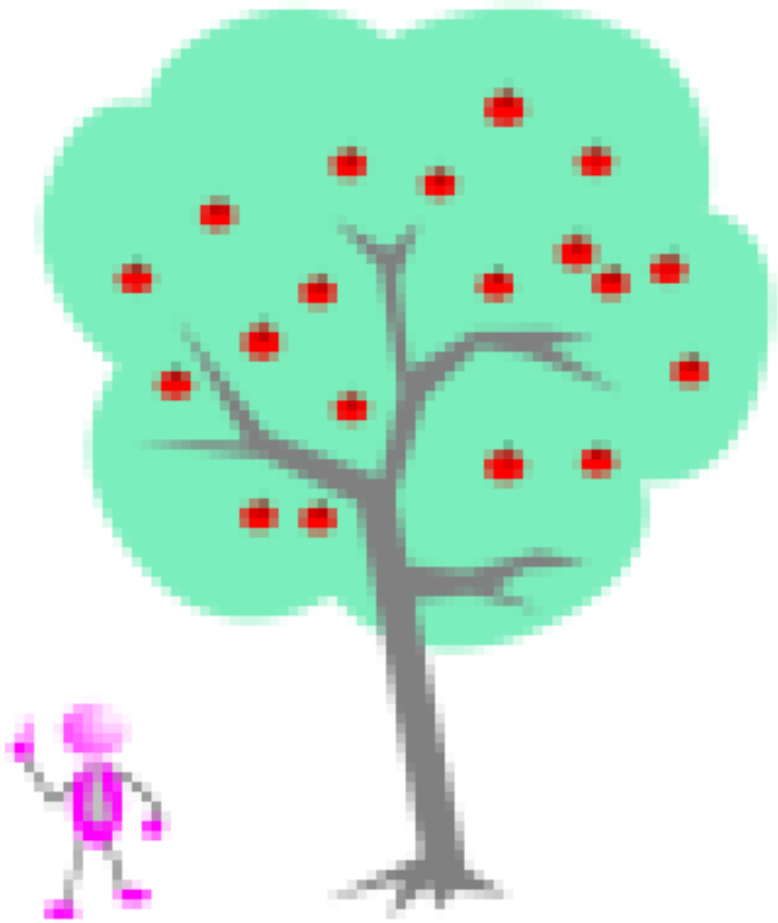

Meyveleri seven genç bir adam iş adamının bu yoğun gayretini görünce ağacın meyveleri çok lezzetli olmalı diye düşünmüş. İş adamına gidip meyvelerini paylaşmasını istemiş.

İş adamı “Ağaca ben bakıyorsam, meyveleri de benimdir. Sana bedava meyve verecek değilim.” demiş. Genç adam, “Ama sen bu kökleri özgür ağaçtan aldın.” deyince, “Dün dündür, bugün bugündür! Şimdi ağaç bana ait olduğuna göre istediğimi yapmakta özgürüm!” demiş.

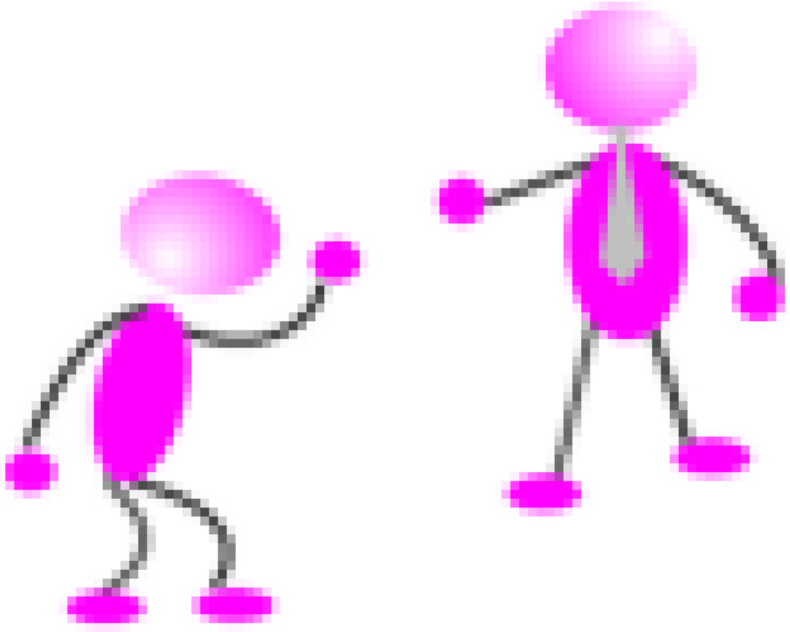

İş adamı izni olmadan insanların meyvelerini toplamasını engellemek için ağacının etrafını çitle örmüş.

Ağacın köklerini de uzaktaki kasabalara yüksek fiyatlara satarak çok para kazanmış.

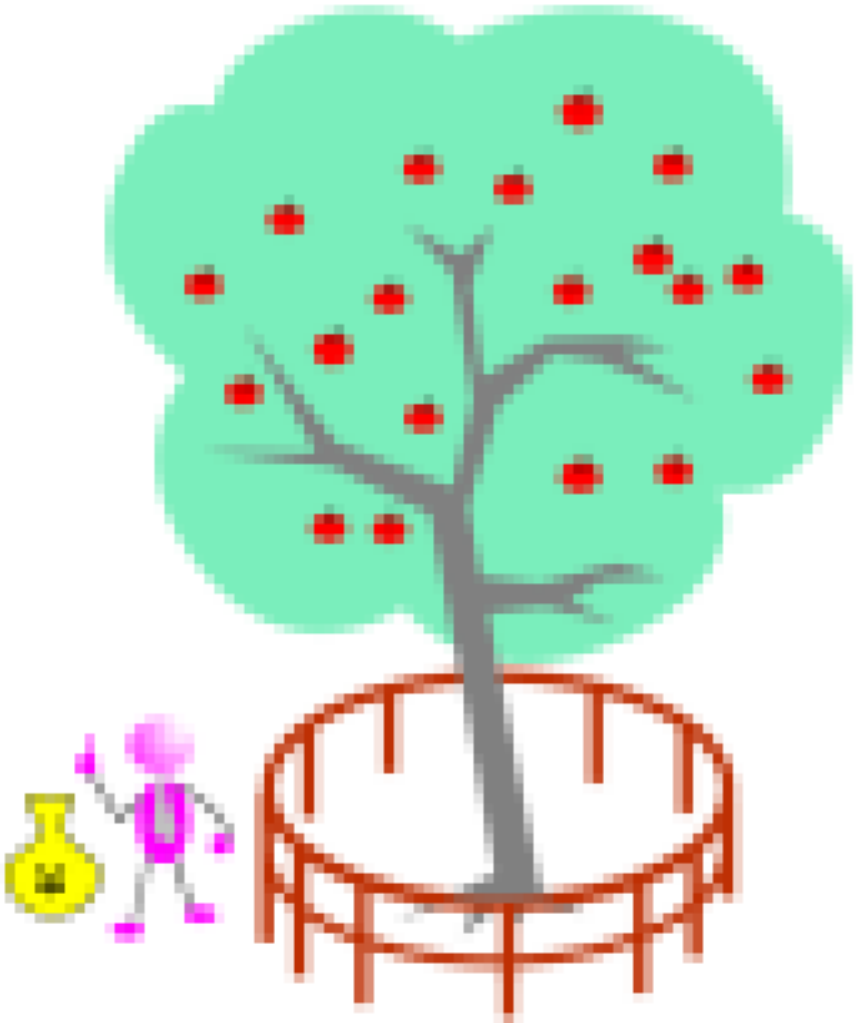

Bunun üzerine kendi ağacına bakan genç adam ağacın önündeki tabelaya bir cümle eklemiş:

“Özgürce Alın! Ama siz de özgürce paylaşmayı unutmayın!”

Ve ağaca gayretle bakmaya devam etmiş.

Bazı kasabalılar, “Bu yeni kural çok karmaşık, kafa karıştırıyor.” diyerek genç adamın ağacına bakmayı bırakmışlar.

Ama iş adamının hikayesini duyan diğerleri, “Yeni kural olmazsa özgür ağacımızı kaybederiz.” diyerek genç adama daha aktif olarak yardım etmeye devam etmişler.

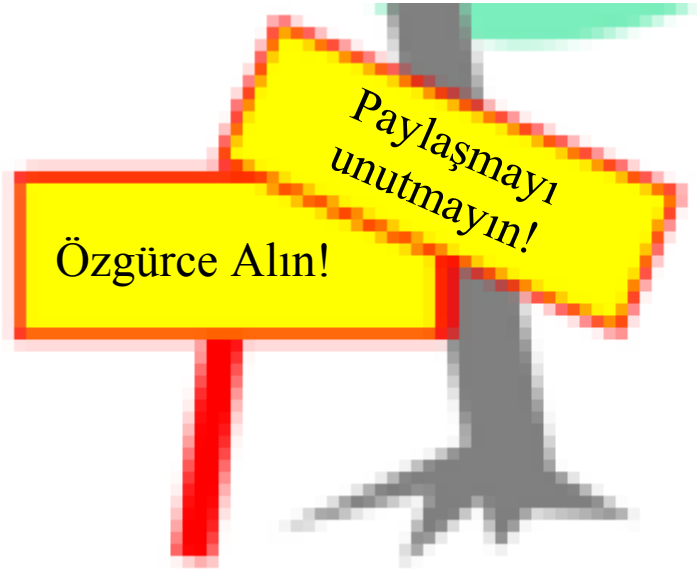

İnsanlar köklerden alıp kendi ağaçlarını yetiştirdiklerinde tabelayı koymak zorunda kalıyormuş. Buna rağmen kasabanın etrafındaki ağaçların sayısı artmaya devam etmiş.

Bu biraz daha karmaşık tabelalı ağaçlar, zamanla yavaş yavaş artmaya başlamış. Bir kaç yıl sonra uzak kasabadakiler de ağaçlarının önüne aynı tabelayı koymaya başlamış.

Tüccarlar bu ağaçlardan topladığı meyvelerle yaptığı marmelatları satarak gelirini de ağaca bakanlarla paylaşmaya başlamış.

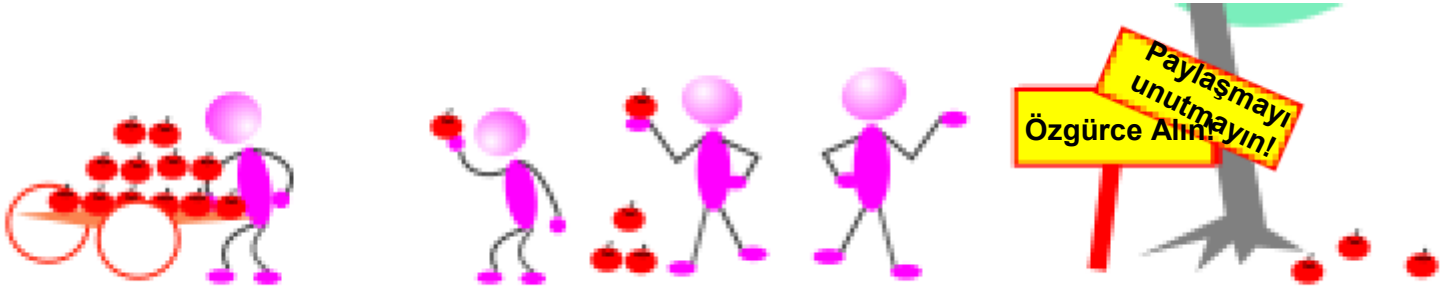

Ve herkes bu ağaçtan yetiştirmeye başlayınca herkes de meyvelerini özgürce paylaşmaya başlamış.

Meyve veya marmelat almak isteyenler, “Eğer satın alacaksak iş adamı yerine, üreticilerinden almayı tercih ederiz.” demeye başlamışlar.

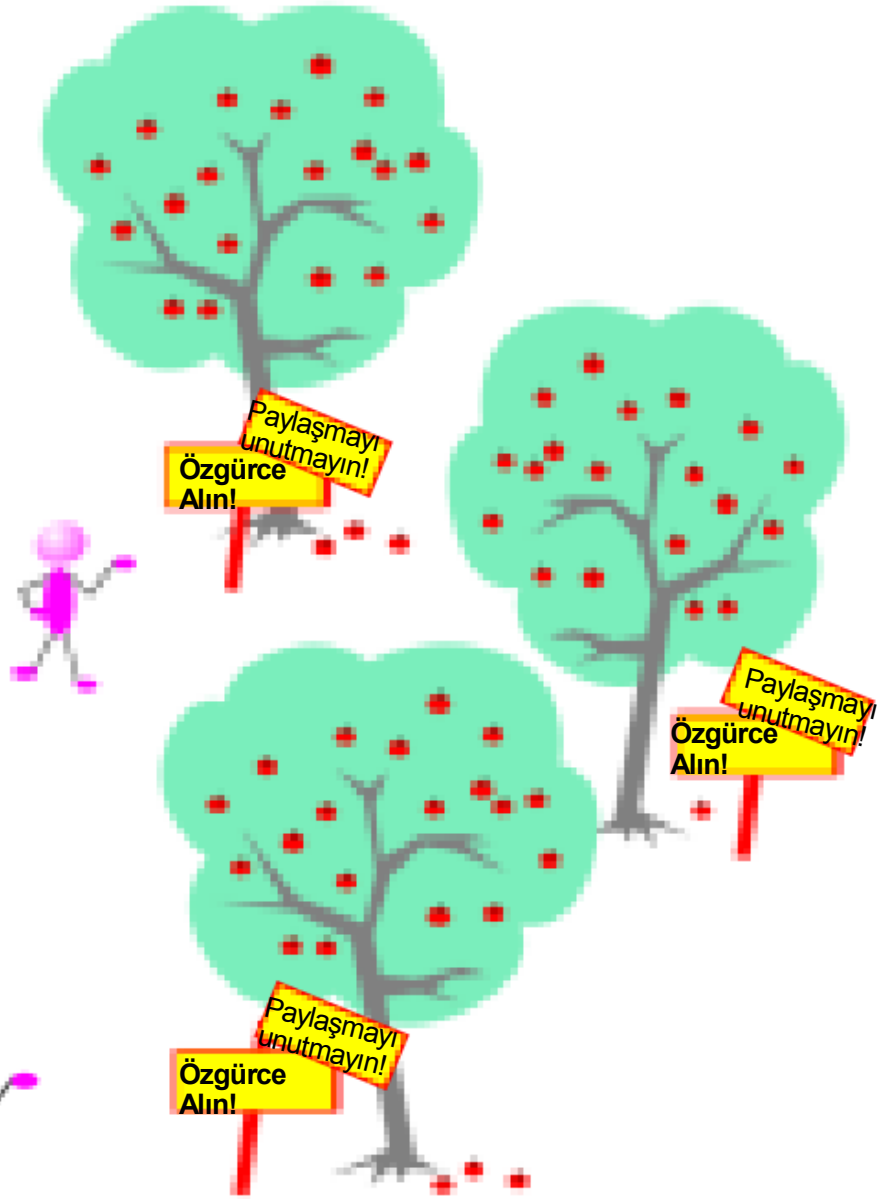

Ve sonunda herkesin birlikte yetiştirdiği özgür ağacı tekelleştirmeye çalışan iş adamının ürünlerini alan kimse kalmamış.

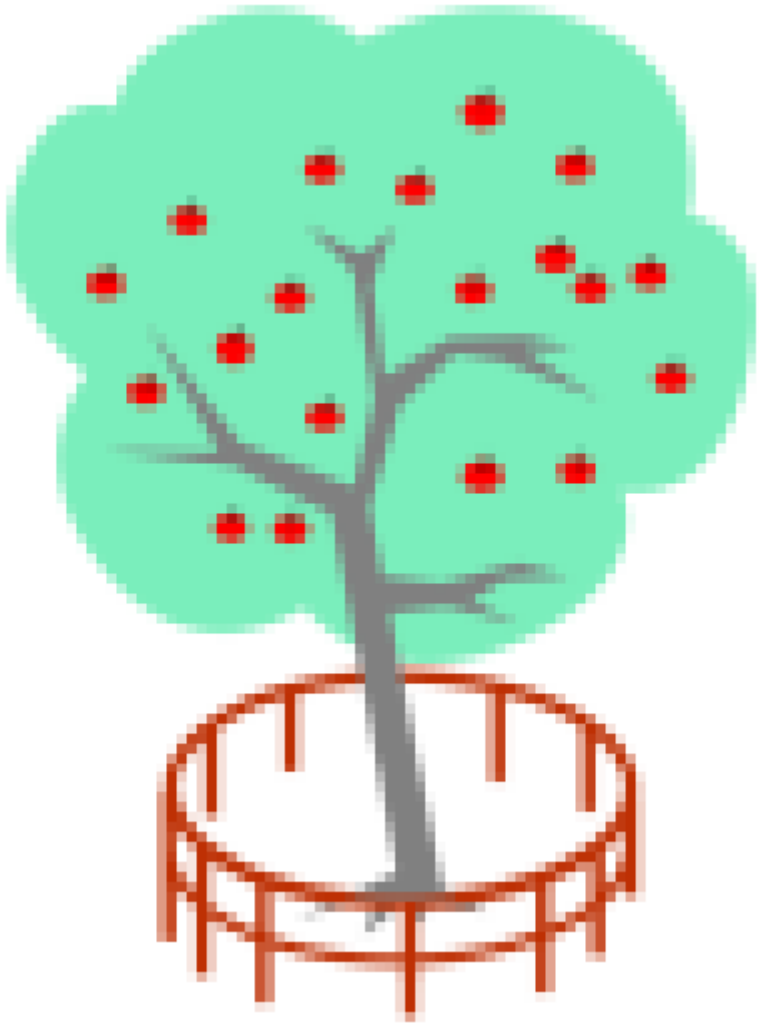

Gökten üç elma düşmüş. Biri anlatanın, biri dinleyenin, biri de açık kaynak geliştiricilerinin başına. :)

Copyright Yutaka Kachi 2005-2006
Çeviri: Can Özden

Creative Commons
http://creativecommons.org/licenses/by-sa

SOME RIGHTS RESERVED